

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Når det er interessant at forholde sig til Venstres ønskede omprioritering af det her, skyldes det jo også, at Venstre og De Konservative på forhånd har bekendtgjort, at de ønsker at skære i ulandsbistanden.

Vi har altså i forvejen et mindre beløb at gøre godt med, og det er selvfølgelig derfor, det er interessant at finde ud af, hvor de ekstra penge til UNHCR skal komme fra.

Og i forlængelse af hr. Søren Søndergaards bemærkninger vil jeg sige, at det jo bliver en fordyrelse i første omgang, og ikke mindst derfor er det selvfølgelig interessant at finde ud af, hvordan Venstre vil finansiere det.

Dernæst vil jeg da gerne vide, hvordan man kan opnå en sikkerhed for, at det virker. For selv om man eventuelt må oprette flygtningelejre i nærområderne, er der så sikkerhed for, at de sidste 5 pct., som har råd til at rejse længere væk, ikke gør det? Vi kan jo ikke fastholde dem dér, vi kan jo ikke fængsle de mennesker, så hvordan kan vi så sikre os, at den sidste procentdel alligevel ønsker at rejse væk fra nærområderne?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg har to spørgsmål:

Jeg vil bede hr. Bertel Haarder bekræfte, at Venstre på nuværende tidspunkt har fortrudt de ændringsforslag vedrørende ulandsbistanden, som Venstre og De Konservative gennem det sidste par år har stillet til finansloven.

Og så vil jeg bede hr. Bertel Haarder bekræfte, at Venstre fremover vil arbejde for, at når flygtninge skal sendes tilbage, er det en klar forudsætning fra Venstres side, at det skal ske i sikkerhed og værdighed, idet Venstre nu her fra talerstolen har erkendt og bekræftet, at det er Venstres agt at overholde flygtningekonventionerne.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Når man sidder og lytter til debatten som en af dem, der har været med til at fremsætte dette forslag på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre, lyder det jo hos en række ordførere og en række af dem, der har taget korte bemærkninger, nærmest, som om Det Konservati-

ve Folkeparti og Venstre er fyldt med en række parti- og folketingsmedlemmer, som er asociale, kyniske og menneskefjendske.

Og det kan såmænd også godt ske, at de mener det, for det er jo det, der bliver sagt heroppefra, men det er selvfølgelig ikke tilfældet. Og det er heller ikke tilfældet hos dem, der har udtrykt sig sådan heroppe, at de personlig har den holdning, men konsekvenserne af det, de siger, er jo, at man vil føre en flygtningepolitik, som for alle dem, der har været heroppe og sige noget – måske minus ministeren – er asocial, menneskefjendsk og kynisk.

Det, vi er optaget af, De Konservative og Venstre, er med størst mulig magt at sikre os, at de milliarder kroner, der hvert år anvendes til at hjælpe mennesker i nød, mennesker, som er på flugt, mennesker, som vitterlig er flygtninge, anvendes således, at det kan hjælpe flest mulige mennesker i stedet for kun at hjælpe nogle få udvalgte.

Det må da være bedre, hvis man anvender 10 mia. kr. om året, så at kunne hjælpe 100.000 mennesker frem for kun at hjælpe 5.000. Det er da mere menneskevenligt.

Noget andet, som vi er meget optaget af, og som dette forslag også omhandler, er, at vi ikke ønsker, at danske skatteborgere skal være til grin for deres egne penge.

Og lad mig så vende mig til det, som Socialdemokratiets ordfører, fru Lotte Henriksen, på et tidspunkt sagde, idet hun spurgte, hvad det er for lande, De Konservative og Venstre ønsker skal tage imod flere flygtninge, for jeg kan i hvert fald nævne nogle lande, der skal tage nogle mennesker tilbage, som netop ikke er flygtninge, men som er landets egne statsborgere:

Jeg synes, Kina skulle tage de 15 kinesiske statsborgere tilbage, som er udvist af Danmark, og som har fået deres sag behandlet i alle de instanser, der eksisterer, og jeg synes, Vietnam skulle tage de 20 vietnamesiske statsborgere tilbage, som er udvist af Danmark, og Etiopien de 12 og Rusland de 31, osv. osv.

Der er en lang liste, som samlet giver over 1.000 personer, som ikke er flygtninge, som har fået behandlet deres sag i alle instanser, som også har søgt humanitær opholdstilladelse, og hvor det er endt med, at de ikke kan få opholdstilladelse, men hvor deres eget land alligevel nægter at modtage dem.

Så siger ministeren – og ministeren var sådan set den, som jeg helt klart synes var mest seriøs